



בג"צ 2540/15 - פלוני נ' מדינת ישראל

בג"צ 2540/15 - פלוני ואח' נ' מדינת ישראל ואח'עליון

בג"צ 2540/15

1. פלוני

2. פלוני

נ ג ד

1. מדינת ישראל

2. ממונה על ענייני העררים בפרקליטות המדינה

3. המחלקה לחקירת שוטרים במשרד המשפטים

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

[17.08.2015]

כבוד השופט י' עמית

כבוד השופט צ' זילברטל

כבוד השופט מ' מזוז

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותרים:

עו"ד ד"ר יוסף גבריאל

בשם המשיבות:

עו"ד יונתן ציון-מוזס

פסק-דין

השופט י' עמית:

1. עניינה של העתירה, בבקשת העותרים להורות למשיבים ליתן טעם מדוע לא תבוטלנה החלטות המשיבים שלא להעמיד לדין שלושה שוטרים (להלן: השוטרים), אשר לטענת העותרים, היו מעורבים בהכאתו של העותר 1 (להלן: שלמה), קטין יליד 1998, באירוע שהתרחש בליל ה- 25.11.2013.

2. בתמצית, ביום 1.12.2013 הגישו העותרים תלונה למחלקה לחקירת שוטרים במשרד המשפטים (להלן: מח"ש), בטענה ששלושה שוטרים היו מעורבים בהכאתו של שלמה בליל ה- 25.11.2013 (להלן: האירוע). בעקבות התלונה למח"ש נפתחה חקירה, בוצע עימות בין שלמה לשוטרים, וביום 22.1.2014 הוחלט לסגור את תיק החקירה בשל היעדר ראיות מספיקות (להלן: ההחלטה הראשונה).



בעקבות זאת הגישו העותרים ערר לפרקליטות המדינה, וביום 23.12.2014 נתקבלה החלטת דחייה של הערר מטעם הממונה על ענייני עררים בפרקליטות המדינה (להלן: ההחלטה השנייה), בזו הלשון:

"... המשנה לפרקליט המדינה, מר יהודה שפר, בחן את הערר ואת החומר הרלוונטי בעניינו, ולא מצא לנכון לשנות מההחלטה לסגור את התיק... בנסיבות העניין; נוכח הגרסאות הסותרות; ובהעדר ראיה אובייקטיבית, שבכוחה להכריע את הכף בין הגרסאות; לא מצאנו מקום להתערב בהחלטה על סגירת התיק בעילת חוסר ראיות. כן לא מצאנו מקום להורות על השלמת החקירה שהוצעה במכתב הערר, היא המשך המאמצים לחקור את חבריו של העורר; מאחר ומי מהם לא נכח בזמן האירוע עצמו, לא תהא בעדויותיהם, אף אם תימסרנה, כדי להכריע את הכף הראייתית. נוכח האמור, הערר נדחה".

3. על החלטה זו נסבה העתירה שבפנינו. בעתירתם טענו העותרים, בין היתר, כי לא כל העדים הרלבנטיים נחקרו; כי קיימות סתירות בגרסאות השוטרים; וכי נפלו פגמים בחקירה אשר מצדיקים את קבלת העתירה.

4. דין העתירה להידחות על הסף ולגופה.

אף על פי שהסעד המבוקש הינו העמדתם לדין של שלושת השוטרים אשר היו מעורבים לכאורה באירוע הכאתו של שלמה, השוטרים לא צורפו לעתירה, אף שהם הצד הישיר והעיקרי שעלול להיפגע מקבלת העתירה. הלכה היא שאין להיזקק לעתירה, אשר הסעד המבוקש בה, עלול לפגוע בצד שלא צורף כמשיב או לכל הפחות קיבל את המסמכים לידיעתו (בג"ץ 316/10 בצר נ' משטרת ישראל, פסקה 6 והאסמכתאות שם (3.5.2010) (להלן: עניין בצר)). ברי כי צירופם של השוטרים הינו הכרחי, ומשהדבר לא נעשה - דין העתירה להידחות על הסף (בג"ץ 9363/12 קטש נ' היועץ המשפטי לממשלה (29.4.2013)).

5. למעלה מן הצורך, ולגופם של דברים, איננו רואים עילה להתערבות בהחלטת המשיבים לגופה.

ברגיל אין דרכו של בית משפט זה להתערב בשיקול דעת רשויות התביעה לגבי עצם העמדה או אי העמדה לדין, "הדברים האמורים נכונים ביתר שאת כאשר עסקין בהחלטה הנוגעת לתשתית הראייתית, כגון החלטה בדבר דיות הראיות לצורך העמדה לדין... החלטות כאמור מצויות בגרעין הקשה של סמכות היועץ המשפטי לממשלה אשר הינו בעל ידע, מקצועיות וניסיון... בית המשפט יימנע, דרך כלל, מבחינה מדוקדקת של חומר הראיות הגולמי, ויסתפק בבחינת תהליך קבלת ההחלטה" (בג"ץ 11221/05 יוסף נעמאן נ' היועץ המשפטי לממשלה בפסקה 8 (19.4.2007)).

תלונות העותרים נדונו על ידי הגורמים המקצועיים, הן במח"ש והן על ידי הממונה על ענייני עררים בפרקליטות המדינה. כאמור, עסקין בסוגיות המצויות בלב תחומי אחריותם של גורמי המשטרה והתביעה, בהם מתחם שיקול הדעת הנתון לרשות המוסמכת הינו רחב ביותר (בצר, פסקה 6), ומידת ההתערבות של בית משפט זה מצומצמת ומוגבלת למקרים בהם החלטת רשויות התביעה לוקה בחוסר סבירות קיצוני או עיוות של ממש (בג"ץ 7364/06 יעקובוביץ נ' היועץ המשפטי לממשלה (25.12.2006); בג"ץ 2534/97 יהב נ' פרקליטות המדינה פ"ד נא (3) 1 (1997); בג"ץ 5699/07 פלונית (א') נ' היועץ המשפטי לממשלה סעיפים 12-30 לפסק דינה של השופטת פרוקצ'יה, סעיפים 10-11 לפסק דינו של השופט ריבלין, סעיף 8 לפסק דינו של השופט גרוניס (לא פורסם, 26.2.2008)).

במקרה דנן, נימוקי העתירה אינם מצביעים על קושי מהותי בהחלטות הגורמים המוסמכים, או על פגם מהותי שנפל בהן, ומכאן שלא קמה עילה המצדיקה את התערבותנו בהחלטות האמורות.

6. אשר על כן, העתירה נדחית. בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

ניתן היום, ב' באלול התשע"ה (17.8.2015).